

РЕШЕНИЕ

№ 4975

гр. София, 21.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.07.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Зорница Димитрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4791** по описа за **2023** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „ОПТИМАЛ“ ЕООД, представлявано от Н. А. Б. срещу РЕШЕНИЕ № 825 от 17.02.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав, постановено по нахд № 12797/2022г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на съдебния акт, поради постановяването му в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът твърди, че съдът неправилно е приел, че по безспорен начин е доказано извършването на административни нарушения, като в хода на съдебното следствие не са събрани достатъчно и убедителни доказателства в тази насока. Неправилно са били изтълкувани фактите по делото (не в съответствие със събраните доказателства), което е довело и до неправилно прилагане на законовите разпоредби. Всички събрани по делото доказателства (необсъдени в тяхната цялост от съда) установявали, че не е извършено административното нарушение по чл.4, ал.1 ЗЗНН. АУАН № 4280/01.08.2022г. бил съставен в противоречие с разпоредбите на чл.40, чл.42 и чл.43 ЗАНН. СРС не е обсъдил всички доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, не е изложил никакви съображения защо дава вяра на определени доказателства, а игнорира други доказателства, доводи и становища.

При решаване на спора съда се е позовал само и единствено на констатациите записани в АУАН № 4280/01.08.2022г. и преповторени от разпитания свидетел, а не е

обсъдил и не е взел под внимание останалите събрани доказателства, не е обсъдил изложените от страните доводи и становища относно спорния въпрос по делото. СРС е достигнал до извод за законосъобразност на НП само и единствено въз основа на част от доказателствата (чието редовно съставяне е оспорено), и без да обсъди други доказателства (съответно да поясни защо ги игнорира) и доводите и становищата на страните, в тяхната съвкупност и цялост. Първоинстанционният съд не е дал отговори на въпросите поставени от жалбоподателя в хода на делото. Атакуваното решение било и необосновано, мотивите му били лаконични и преповтарящи до голяма степен изложеното в АУАН и НП, но и противоречиви.

Касаторът, чрез своя процесуален представител адв. П. Д. моли да бъде отменено решение от 17.02.2023г. на СРС, НО, 96-ти състав по нахд № 12797/2022г., като спорът се реши по същество, чрез цялостна отмяна на НП № 4280/16.09.2022г. Депозирани са на 06.07.2023г. писмени бележки, в които са изложени съображенията за неправилност на решението.

Ответникът- вр.и.д. председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ /ДАДРВВЗ/ се представлява в проведеното публично съдебно заседание от юрк. К. Х.-К., която оспорва жалбата.

Депозирани са на 02.05.2023г. писмен отговор по чл.213а, ал.4 от АПК. В него се аргументира, че по силата на закона „ОПТИМАЛ“ ЕООД в качеството си на задължено лице трябвало да подава справка-декларация по чл.4, ал.1 от ЗЗНН. Извършеното нарушение по чл. 4, ал. 1 от ЗЗНН във вр. с чл. 60, ал.1, предложение първо от ЗЗНН било от категорията на формалните нарушения или т.нар. нарушения на просто извършване. Типичното за тях е, че в техния състав не е посочен настъпването на някакъв вредоносен резултат. Този вид нарушения се осъществяват със самия факт на неизвършването на определени действия при определени условия, в случая с изтичане на предвидения в закона срок нарушението е налице. Твърденията на касатора относно това, че не ставало ясно как точно са установени нарушението и извършителя били неверни, необосновани и не отговаряли на обективната истина. АУАН бил съставен при спазване на правилата по чл.40, чл.42, т.4, т.7 и т. 10 и чл.43 от ЗАНН. Решението на СРС било правилно и съответно на събраните по делото доказателства. Съдържало становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение е даден отговор на важните и съществени въпроси поставени за изследване на делото. В тях били изложени фактите и обстоятелствата, които съдят е приел за установени въз основа на преценката на събраните доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдят е квалифицирал фактите и е направил съответните правни изводи. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият се е произнесъл по фактическите и правни доводи и възражения на страните, като е обсъдил събраните по делото доказателства.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

С решение № 825 от 17.02.2023г. по нахд № 12797/2022г. на СОФИЙСКИ

РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 4280 от 16.09.2022г., издадено от вр.и.д. председател на ДАДРВВЗ, с което на „ОПТИМАЛ“ ЕООД на основание чл.60, ал.1 ЗЗНН за нарушения по чл.4, ал. 1 от ЗЗНН са били наложени наказания – две имуществени санкции в размер на сумите от по 1 000.00 /хиляда/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и свидетелските показания на М. Д. Л.. Въз основа на тях е обоснован правен извод, че в проведеното административнонаказателно производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, доказано е обвинението за нарушения с правна квалификация чл.4, ал.1 от ЗЗНН, които са извършени от „ОПТИМАЛ“ ЕООД, представлявано от Н. А. Б.. Нарушенията не представлявали маловажен случай, а санкциите са наложени в законоустановения размер.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

Със заповед № РЗЛ-4/27.04.2021 г. на председателя на ДАДРВВЗ дружеството „Оптимал“ ЕООД е вписано под № 148 в регистъра на задължените лица по ЗЗНН за периода 01.07.2021 г.-30.06.2022 г. С разпореждане № Р-12-148/28.04.2021 г. за заместник-председателя на ДАДРВВЗ, изменено с разрешение за замяна № Р-12-17/17.05.2021 г., на „Оптимал“ ЕООД са определени нива на запаси за извънредни ситуации под формата на гориво за дизелови двигатели в размер на 14799 кг.

Със заповед № РД-10-202/11.07.2022 г. на председателя на ДАДРВВЗ е било възложено извършване на обобщаваща проверка на всички задължени лица за периода 01.07.2021 г. - 30.06.2022 г., за изпълнение на задълженията им за подаване на справки-декларации в срок до 15-то число на месеците от януари 2022 г. до юли 2022 г. Резултатите от проверката били систематизирани в констативен протокол № 4046/25.07.2022г. По отношение на „Оптимал“ ЕООД е било установено, че дружеството не е подало в законоустановените срокове справки-декларации по чл. 4, ал. 1 ЗЗНН, както следва: до 15.03.2022 г. не е подало справка-декларация за месец февруари 2022 г. (същата е подадена с вх. № 2463 на 15.04.2022г.) и до 15.05.2022 г. не е подало справка- декларация за месец април 2022 г. (същата е подадена с вх. № 3518 на 16.06.2022 г.). В тази връзка в присъствието на двама свидетели е съставен акт за установяване на административно нарушение № 4280/01.08.2022г. Въз основа на изготвения акт е издадено обжалваното наказателно постановление от органите на ДАДРВВЗ.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е неправилно и е налице основанието за неговото касиране по чл.348, ал.1, т.1 във вр. ал.2 от НПК във връзка с което излага следните правни съображения:

На първо място, при вярно установената от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав фактическа обстановка настоящият състав също преценява, че при издаване на

наказателното постановление не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са обуславяли отмяната му.

Съставеният АУАН № 4280/01.08.2022г. отговаря на императивните изисквания на разпоредбата на чл.42, т. 4 от ЗАНН, доколкото описанието на приетото за реализирано от касатора нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено и мястото на довършване на деянието, са формулирани изчерпателно и ясно в достатъчна степен, за да удовлетворят изискванията за пълнота на обвинителната теза и адекватното упражняване на реципрочното ѝ право на защита на лицето, срещу което се насочва административнонаказателната принуда. В издаденото НП № 4280/16.09.2022г. дословно са възпроизведени фактическите констатации, отразени в АУАН, предприет е самостоятелен анализ и е обективизирано, с коя точно дейност дружеството „ОПТИМАЛ“ ЕООД е реализирало елементите на състава на вмененото му нарушение.

От събраните и обсъдени в тяхната взаимовръзка и единство писмени доказателствени средства, не се разколебава обвинителната теза на ответника за извършено нарушение на правилата по ЗЗНН. Не се констатира пороци по см. на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН, които да са ограничили правото на защита на санкционираното лице и да препятстват съдебния контрол.

Съставените актове очертават по разбираем и несъмнен начин в конкретика фактическото обвинение за твърдяното нарушение на позитивни правила за поведение. В АУАН и НП са описани по изискуемия от закона способ относимите към съставомерността на нарушението факти и обстоятелства. Налице е коректно цитиране на нормативните правила, вкл. цифровото им означение, доколкото направеното изложение на реализираното от дружеството нарушение, респ. обстоятелствата, при които то е извършено, е формулирано изчерпателно. Следователно, касаторът е бил наясно с рамките и съдържанието на обвинението срещу него и е бил в състояние да проведе защитната си позиция, както в хода на развилото се административнонаказателно производство, така и в съдебната фаза на процеса.

Настоящият касационен състав споделя разбирането, че нарушение на процесуалните правила от категорията на съществените, което винаги води до отмяна на акта е само онова, което е довело до пълна невъзможност обвиненото лице да разбере какво нарушение е извършило и кои относими норми от действащото законодателство, следва да бъдат приложени. От самото начало на образуваното административнонаказателното производство «ОПТИМАЛ» ЕООД, чрез законния си представител Н. А. Б. е узнало за какво точно нарушение му се търси отговорност, задълженото лице по никакъв начин не е било лишено от възможността да организира своята защита и да подаде възражения както срещу съставения АУАН № 4280/01.08.2022г., а в последствие и жалба срещу НП.

На второ място, по време на проведеното съдебното следствие са събрани и приети всички писмени доказателства, посредством които са изяснени в пълнота и безпротиворечивост относимите факти. Съдът не е обвързан от решението на АНО и не може да бъде възпрепятстван в правомощията си да провери обстойно фактите, релевантни за спора, с който е сезиран. Съдът трябва да изследва и решава всички въпроси, както по фактологията, така и по приложението на правото, от които зависи изходът на делото. Въззивният съд е изпълнил процесуалното си задължение, като е постановил решението, след като е разкрита обективната истина по случая и е

осигурена възможността за пълноценно упражняване на правото на защита на касатора. В хода на съдебното следствие са събрани писмени и гласни доказателствени средства, посредством които се възпроизвеждат в пълнота и конкретика настъпилите на 16.03.2022г. и 17.05.2022г. факти във връзка с извършване на нарушенията. Пред въззивния съд не са събрани и приети други доказателства, които да оборват констатациите и извода на органа за извършено нарушение, чрез форма на изпълнителното деяние- бездействие.

На трето място, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 ЗЗНН задължените лица изготвят и представят в ДАДРВВЗ ежемесечно до 15-то число справка-декларация по образец за предходния календарен месец с информация за: 1. Нивото, състоянието и местата за съхраняване на определените им запаси за извънредни ситуации, създадени и съхранявани от тях, както на територията на страната, така и на територията на други държави-членки на ЕС; 2. В. и количествата търговски и оперативни запаси, поддържани от тях през предходния календарен месец на територията на страната; 3. Количествата енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент /ЕО/ №1099/2008 и тежки горива, които през предходния календарен месец са: а./внесени при режим на внос; б./доставени на територията на страната от вътрешнообщностни пристигания; в./произведени на територията на страната. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса и/или вътрешнообщностни пристигания на такива продукти по Приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г.

От доказателствената съвкупност категорично е установено, че справката-декларация за месец февруари 2022 г. е следвало да се предостави до 15.03.2022 г., но е подадена на 15.04.2022 г., а справка-декларация за месец април 2022г. е подадена на 16.06.2022г. при срок за изпълнение на задължението до 15.05.2022 г. С оглед на това несъмнено е, че дружеството не е депозирало в срок до 15-то число на следващия месец справки-декларации по чл. 4, ал. 1 ЗЗНН за месеците февруари и април 2022 г., с което е осъществило състава на вменените му две административни нарушения.

За касатора е възникнало задължението по чл. 4, ал.1 ЗЗНН в срок до 15.03.2022г. и съответно до 15.05.2022г. да подаде в ДАДРВВЗ справка- декларация по образец, съдържаща изискуемата по чл.4, ал.1 от ЗЗНН информация. С изтичането на предвидения в закона срок и поради бездействието на задълженото лице по см. на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗНН се смята за довършено нарушението. Тъй като законодателят изисква периодично и ежемесечно представяне на информация по образец, то законосъобразно и правилно въззивния съд е приел, че се касае за две отделни нарушения. Ето защо, правилен е изводът на СРС, че от приетите за установени от него факти се доказва осъществяване на вменените на касатора нарушения, които са извършени на 16.03.2022г. и на 17.05.2022г. от обективна страна.

На четвърто място, настоящата инстанция не споделя единствено изводите на СРС, че деянията не могат да бъдат определени като „маловажни“ по см. на чл.28 ЗАНН във вр. §1, т.4 от ДР на ЗАНН.

Двете административни нарушения са формални, на просто извършване, но с оглед: 1. изключително ниската степен на обществена опасност на нарушителя и на извършеното деяние от обикновените случаи на административни нарушения от същия вид; 2. предвид обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път; 3. пропускът е отстранен на 15.04.2022г. и на 16.06.2022г.; 4. липсата на засягане в значителна степен на обществените отношения, гарантирани от конкретната правна норма, обуславят извода за наличие на предпоставките, визирани в чл.28 ЗАНН.

Както вече се изложи, срокът за подаване на декларацията за м.02.2022г. е бил до 15.03.2022г., а на декларацията за м.04.2022г. е бил до 15.05.2022 г. Напълно по собствена инициатива и без покана от страна на органите на ДАДРВВЗ, респективно без да е било образувано административнонаказателно производство или да са предприети мерки за принуда спрямо дружеството, на 15.04.2022 г. и на 16.06.2022г. същото е подало двете декларации. Към датата на представяне на декларациите дори не е била образувана проверка, която е започнала на 11.07.2022г. и не е бил съставен акт за установяване на нарушението. Не се доказва касаторът да е нарушавал ЗЗНН в предходен период, напротив в НП е посочено, че нарушението е първо по рода си. Проверката във връзка със срока за подаване на декларациите е започнала, след като пропускът вече бил е отстранен. При това положение инцидентното забавяне макар и с един месец разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност на деянието от случаите, в които декларация изобщо не е подадена или е подадена със значително закъснение, или след предприемане на действия от органите на ДАДРВВЗ. Извършеното деяние не е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че наложените две имуществени санкции в общ размер на 2 000.00 /две хиляди/ лева са пропорционални на неговата тежест.

В практиката на СЕС е застъпено разбирането, че "санкционните мерки по национално законодателство не трябва да надхвърлят границите на подходящото и необходимото за постигането на легитимно преследваните от това законодателство цели, като се има предвид, че когато има избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до най-малко обвързващата и че причинените неудобства не трябва да са несъразмерни по отношение на преследваните цели". Принципът за пропорционалност/съразмерност е задължителен при преценка на наложената санкция, тъй като е основен по см. на чл.5, § 4 от ДЕС. В този контекст СЕС е уточнил, че строгостта на санкцията трябва да бъде в съответствие с тежестта на нарушението, включително и като гарантира реално възпиращ ефект, като същевременно се съблюдава основния принцип на пропорционалност (вж. решения А. Асепт, C-81/12, EU:C:2013:275, т. 63 и LCL Le Credit L., C-565/12, EU:C:2014:190, т. 45). При положение, че съдът намери, че тази санкция (дори и в минималния предвиден размер) се явява явно непропорционална, то по силата на примата на европейското право и с оглед установената практика на СЕС (решение по дело C-263/11) следва да не приложи нормата от националното право като противоречаща на установен принцип на европейското право.

Съгласно разпоредбата на чл.27, ал.1 ЗАНН при определяне на наказанието, административнонаказващият орган е длъжен да вземе предвид тежестта на нарушението, смекчаващите и отегчаващи отговорността обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя.

Ако наказващият орган бе съобразил тази законова разпоредба правилно, се стига до извода, че в конкретния случай се касае за маловажен случай на административно нарушение и съответно е допустимо да се приложи чл.28 ЗАНН, като не се наложи наказание, а се предупреди „ОПТИМАЛ“ ЕООД, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложена имуществена санкция.

Това дава основание на съда да отмени наказателното постановление, поради издаването му в противоречие с материалния закон. Съгласно чл.63, ал.4 ЗАНН, съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В тази хипотеза, с решението се предупреждава дееца, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок, считано от 21.07.2023г., за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

В заключение, решението от 17.02.2023г. на СРС, НО, 96-ти състав е неправилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде отменено. Спорът се разрешава по същество, чрез цялостна отмяна на обжалвания акт, а на основание чл.63, ал.4 ЗАНН се отправя предупреждение до нарушителя. Не се констатираха служебно основания за касиране на съдебния акт по см. на чл.218, ал.2 АПК във вр.чл.209, т.1 и т.2 АПК.

При този изход на спора в полза на касатора следва да бъдат присъдени направените разноски, представляващи заплатен хонорар за адвокатска защита от адв. П. Д., които за двете инстанции възлизат в общ размер на сумата от 1 400.00 /хиляда и четиристотин / лева.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав** на основание чл.221, ал.2 и чл.222, ал.1 АПК във вр.чл.63в ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 825 от 17.02.2023г., постановено по нахд № 12797/2022г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96-ти състав, *като вместо него постановява:*

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 4280 от 16.09.2022г., издадено от вр.и.д. председател на ДАДРВВЗ, с което на „ОПТИМАЛ“ ЕООД на основание чл.60, ал.1 ЗЗНН за нарушения по чл.4, ал. 1 от ЗЗНН са наложени наказания – две имуществени санкции в размер на сумите от

по 1 000.00 /хиляда/ лева.

ПРЕДУПРЕЖДАВА „ОПТИМАЛ“ ЕООД, представлявано от Н. А. Б. с ЕИК[ЕИК], че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „ОПТИМАЛ“ ЕООД, представлявано от Н. А. Б. с ЕИК[ЕИК] и седалище и адрес на управление: [населено място], [улица] сумата от 1 400.00 /хиляда и четиристотин/ лева на основание чл.63д, ал.1 ЗАНН.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.